

Адрес:
Ред. „Добруджанско Слово“
ул. „Мадна Търговена“, 2
Варна.

Абонаментъ:
Годишенъ . . . 36 лв.
Полугодиенъ . . . 18 лв.

Обявления, се приематъ по
споразумение.

Ръкописи не се връщатъ.

ДОБРУДЖАНСКО СЛОВО

ИЗДАВА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Единъ брой 20 ст.

Главенъ Редакторъ: С. ПЕТРОВЪ.

Телефонъ № 248.

СПОРОВЕТЪ

Свѣдѣния отъ Букурещъ отбѣлзватъ една промѣна въ общественното мнѣние въ полза на България. Отъ друга страна ромжнскитѣ министри въ изявленията и рѣшитѣ си, сж се мжчели да подготвятъ едно настроение, да се отстъпятъ една частъ отъ Добруджа, за доброто приятелство и съседство съ България.

Значи, ако можемъ да върваме на всичко туй, Ромжния е заставена да търси доброто ни съседство. Единъ отъ най-болнитѣ въпроси, по които може би ромжнската делегация въ Парижъ е претърпѣла поражение или пъкъ скоро ще прѣтърпи, е въпроса за Банатъ.

Извѣстни сж изявленията на нѣкой меродовни западни общественици, споредъ които ромжнскитѣ права надъ Банатъ, сж били само дипломатически и пр.

Ромжнската преса недоволна може би отъ всичко туй, тъй остро напада Сърбия, че би казалъ човѣкъ, какво никога между тия държави не е сжществувалъ съюзъ или договоръ. Но сръбската преса, не остава по-долу, тя разкрива редъ работи, за да докаже каква игра е играла Ромжния прѣдъ, и въ врѣме на голѣмата война. Ромжния заплашва съ министерски кризи и съ разни стачки, които имали положителенъ характеръ, т. е. имали политическо подбуждение.

Какъ ще погледне съглашението на всичко туй въ Ромжния и въобщо на тоя ромжно-югославски конфликтъ, който въ никой случай нѣма да доведе до нѣщо по-вече, освѣнъ и на двѣтъ да се наложи едно положение, което сж рѣшили въ Версائلъ, защото може да се прѣдполага, че усиляването на конфликта и неговото неправилно разрѣшение въ полза изключително само на едната, може да създаде усложнения, които прѣдъ видъ близкостта на даѣ течения, каго, не се скрива, задаватъ особенни грижи въ съглашенскитѣ срѣди и които течения по-настоящемъ, иматъ допирни точки въ Ромжния трѣбва да се избѣгватъ.

На тоя конфликтъ, ний българитѣ не само че не злорадстваме, но испытваме извѣстна мъжа, защото такива и много други конфликти и

конфликтета създаватъ условия за по-трудна работа въ конференцията и забавятъ идването на мира.

Но, интересното е едно, защото Ромжния чакъ сега разбира, че България има права надъ Добруджа и че тя трѣбва да и се даде, за да се чувствало, нейното съседство. Насъ ни се струва, че тука освѣнъ дипломатическитѣ резултати, които биха се получили при едно доброволно отстъпване на българскитѣ земи отъ Ромжния има и нѣщо друго, което кара ромжнитѣ да подготвятъ почвата. Ако тѣ за Банатъ иматъ единъ голѣмъ процентъ право да претендиратъ, като земя въ която живѣятъ и компактни ромжнски маси, население и др. които може би подкрепятъ правата имъ и съглашението не желае да ги удовлетвори, колко по-вече за Добруджа, върху която ромжнитѣ нѣматъ една десета отъ процента на права, които иматъ надъ Банатъ. И ако тамъ конференцията рѣшава въ полза на югославия, защото имала етнографически, политически и пр. права и вънъ отъ туй населението на тая областъ въ болшинството нейно, не чувствуватъ ли ромжнитѣ, че много по-неблагоприятно е положение имъ въ Добруджа и гледатъ да изпрѣдятъ рѣшенията, които ще имъ се наложатъ отъ Парижъ?

Може би грѣшимъ, но тъй ни се струва!

Въ всѣки случай, ако това е тъй и ако ромжнскитѣ дипломати чувстватъ рѣшенията, които трѣбва да ги избѣгнатъ и създадѣтъ условия за разбирателство между двата народа, ний ще гледаме съ радостъ на всичко туй и чакаме първата крачка на ромжнитѣ въ това направление.

Рано или късно, това ще стане, то трѣбва да стане! Но нека е по-рано, нека това е съ врѣме за да не пуца умразата коренъ между двата народа, които бѣха толкова години добри съсѣди, и никой отъ тѣхъ не се оплака отъ доброто си съседство!

А начинътъ е много лесенъ и пжтя само единъ: *Добруджа на България.*

Животътъ въ Добруджа

Балчишка Околия.

Продължение отъ бр. 68.

Всички черковни, училищни и общински имоти сж заграбени отъ ромжнскитѣ власти. Сега ги даватъ подъ наемъ на населението съ контракти, до 1920 година и събиратъ наемитѣ прѣдварително.

Бирникътъ започна да събира всички данъци за годинитѣ 1916, 1917 и 1918 год., включително и кръчмарскитѣ патенти, които сж били платени на българската държава прѣзъ врѣме на окупацията.

Обири, безакония, изтезания безброй — ето това е ромжнското управление въ нашето село.

с. Екрене. На 21 май т. г. къмъ 5 часа сутринта влѣзоха въ селото 6 души ромжнски стражари и трѣгнаха по улицитѣ да ловятъ и арестуватъ мжжетѣ; които изкарваха добитѣка си на паша или отиваха да работятъ по полето. Тѣ влѣзоха и въ нѣколко кжщи подъ прѣдлогъ, че ще правятъ обиски, за да дирятъ скрито оржжие. Най-напрѣдъ влѣзоха въ кжщата на Никола Петровъ, набиха слугата му Райко Николовъ и прождиха женитѣ и дѣцата, които съ плачъ избѣгаха на улицата. Останаха сами въ кжщата, стражаритѣ разхвърли покжщнинитѣ и дрѣхитѣ и си излѣзли. Слѣдъ туй влѣзоха въ кжщата на Жеко Пѣевъ, слѣдъ като псували домашнитѣ му и разхвърлили всички покжщнини, откараха го, заедно съ баща му Пѣю Гьоровъ, 70 годишенъ старецъ, въ училището, дѣто арестуваха и двамата. По пжтя срѣщнаха Недѣлчо Петровъ, който караше кравитѣ на водопой и се опитаха да го заловятъ, но Недѣлчо сполучи да се изтрѣгне отъ ржцѣтъ имъ. Влѣзоха въ кжщата на Димо Пѣевъ и откараха отъ тамъ въ училището 90 годишната баба Тодора Димова. Стражаритѣ обходиха още нѣколко кжщи, като псуваха и биеха всѣки, когото срѣщнатъ. Подплашено, населението напусна домовете и работата си и фукна да бѣга къмъ близката гара, за да се спаси отъ безчинствата, на ромжнската стража. Послѣднитѣ, слѣдъ дългитичания и прѣтърсвания успѣха да задържатъ въ училището само жителитѣ Жеко Пѣевъ, Калчо Димитровъ, Руси Стояновъ и Ганчо Майстора. Другитѣ мже сполучиха да избѣгатъ въ гората. Слѣдъ туй четирмата бѣха откарани въ с. Теке и бити жестоко.

Между с. Екрене и Теке на шосето Варна — Балчикъ има постъ отъ ромжнски стражари, натоварени да провѣрватъ открититѣ листове на пжтницитѣ. Тия стражари всѣки день обиратъ всички пжтници. На мнозина сж взели по 100 — 1000 лв. рушветъ, за да ги пропуснатъ прѣзъ границата. Който не

плати искания рушветъ, бива битъ и връщанъ назадъ, макаръ и да има редовни документи за пжтуване, завѣрени отъ италианскитѣ власти. На много бѣжанци, които идатъ отъ Сѣверна Добруджа, сж взети всички пари и дрѣхи.

Положението на всички съсѣдни села е сжщото. Ромжнскитѣ стражари и чиновници навсѣкѣдѣ грабятъ, биятъ и заплашватъ мирнитѣ жители и бързатъ да се обогатятъ за смѣтка на населението. Тѣ сж по безчовѣчни и по-зли отъ нѣкогашнитѣ турски кърсердари. Това не сж хора, а звѣрове дошли да изсмучатъ кръвта и потъта на работното население.

ХРОНИКА.

Варн. общ. съвѣтъ е гласувалъ кредитъ отъ 150 хиляди лв. за доизкарванието на градскитѣ театръ, когото смѣта да използва сама.

Отъ извѣстно врѣме градътъ е наводненъ съ жени отъ съмнителенъ характеръ. Прѣдопрѣждаваме за една малко по-голѣма резерва къмъ тия »сладкогласни сирени«. А полицията, ако не може да направи нѣщо по-вече, нека вземе всички необходими мѣрки да бждатъ подлагани редовно на медицински прѣгледъ.

Градоначалството съ окръжно до своитѣ пристави е наредило всички такива жени да се задържатъ и изпращатъ въ градоначалството, отъ гдѣто ще бждатъ прѣпращани въ района на мѣстожителството имъ.

Назначенъ е за селски околийски н-къ бай Атанасъ Ивановъ отъ с. Аджемлеръ.

Специалната комисиия по-прѣхраната прѣдопрѣждава дошитѣ за сезона въ Варна, че тѣ трѣбва да се грижатъ за прѣхраната си.

Новиятъ директоръ по прѣхраната полковникъ Бобчевъ е билъ приетъ отъ минист. прѣд. г. Т. Тодоровъ и натоваренъ да изработи плана по ликвидацията на дирекцията.

Къмъ в. „Обнова“. Въ идедущиятъ брой домакинятъ на 8 п. полкъ ще отговори на обвиненията, които в. „Обнова“ му приписва.

ИЗВѢСТИЕ!

Кредитното Акцион. Дружество
З О Р А

се примести въ собственото си здание 1-й участъкъ срѣщу комитетския магазинъ.

4—5

Отъ Дружеството.

ПОСРѢДНИЧЕСКА КАНТОРА

АТАНАСЪ НИКОЛОВЪ — СОФИЯ

Булевардъ Дондуковъ № 4.

Телефонъ 1631.

Посрѣдници за извършване на ипотечни заеми и продажба и покупка на недвижими имоти.

Който иска чиста и бърза работа да се отнесе до кантората.

10—10

Рекламирайте чрѣзъ в. „Добруджанско Слово“

Последни новини.

Българските делегати.

София, с. д. Въпроса за делегатите още не е разрешен, чакане се връщането на министрите г. г. Баналовъ и Драгиевъ.

Париж, с. д. Има известие че конференцията е поканила Бела Кунъ да се представи въ заседанията на конференцията, въ Париж. Унгарското правителство се е съгласило — то има поддръжката на всички буржуазни партии — това е една голъма изненада за Ромжния.

Съюзът между Гърция и Югославия.

Солунският в. „Фос“ предава едно съобщение отъ Загребъ, споредъ което, между Югославия и Гърция билъ сключенъ отбранителенъ съюзъ.

Русе, с. д. Ромжнското общество мнѣние е силно възбудено. Очаква се пристигането на Братияну — стачката се разширява.

Ромжнската главна квартира не издава бюлетинъ, изглежда че положението имъ на фронтоветъ е компрометирано.

Русе, с. д. Желѣзопътните съобщения сж много слаби слѣдствие стачката. Вѣстниците предаватъ, че правителството е рѣшило да милитаризира желѣзниците.

За цѣлѣта е назначило новия директоръ Генералъ Реву.

Ромжнскиятъ звѣрства.

Върбинъ Петровъ

Бившъ нач. ж. п. дело въ гр. Добричъ.
Продъл. отъ брой 68.

Изъ пѣтя срѣщнахъ нѣколко каруци, които се връщаха натоварени съ стока отъ Кюстенджа и отиваха къмъ Добричъ. Познахъ, че че стопанинѣ имъ сж българи. Макаръ че стражара не ми позволяваше да говоря съ никого и ме заплашваше съ приклада, азъ успѣхъ да имъ съобща кой съмъ, казахъ имъ за дадената заповѣдъ отъ шефа на поста въ Топра-Хисаръ относно моето убийство и ги помолихъ да съобщятъ това на родителѣ ми въ Добричъ и да имъ пояснятъ, че ако бжда убитъ, да знаятъ че е по порѣка и че азъ нѣма да правя опитъ за бѣгство. Нека поискатъ щателна ревизия. Разбира се, че изядохъ единъ прикладъ за смѣлостта си да приказвамъ, но не съжелявамъ, защото не искахъ слѣдъ моята смъртъ домашнитѣ ми да мислятъ, че тя се дължи на опита ми да бѣгамъ! Смѣтахъ че тѣ ще бждатъ по-спокойни, па и азъ се чувствахъ повече готовъ да умра слѣдъ това! Човѣшка суета!... Единъ Богъ знае що ставаше тогава въ моята душа и сега, когато пиша тия редове, самъ се чудя дали тия чувства би имали нѣкакво реално практическо значение.

Надвечеръ на 25 с. м. стигнахъ ме въ прѣдпоследния до Кюстенджа постъ, на когото името забра-

вихъ. До Кюстенджа оставахъ още около 15 к. м. и града се вече виждаше. Понеже стражаритѣ нишефа на поста ни нѣмаше тамъ, прѣдадохъ ме на едно татарче отъ селото, което се навърташе въ поста и ме затвори въ единъ тъменъ килеръ, като ми казаха, че тука ще прѣношувамъ. Въ стаята не проникваше отъ нигдѣ свѣтлина. Сѣднахъ на пода, отдахохъ се неволно на мислитѣ си, които ме носѣха далечъ, далечъ при моитѣ близки и къмъ неизвѣстността! Невидѣни до сега картини се понѣсоха прѣдъ мене и всичко прѣживѣно, дори отъ най-раното дѣтство, като килейдскопъ минаваше главолмно прѣдъ очитѣ ми и сѣкашъ прѣдъ тия видѣния очитѣ ми свикнаха съ тъмната и почвахъ да различавамъ прѣдметитѣ по-ясно!... Съзлитѣ ми течаха изобилно и милото ми дѣте Веско, като че бѣше прѣдъ мене и викаше: „мамо, убиха ли тате ромжнитѣ?...“

Тѣзи думи ми прѣдаде жена ми въ участъка, още въ Добричъ, тѣхъ дѣтето въ сѣня си е повтаряло нѣколко пѣти слѣдъ моето арестуване. И тѣ ме мжчеха, кжсаха ми сърдцето и азъ шепнѣхъ: клѣто дѣте! Дали това не е прѣдчувствие и да ли ти е сждено да останешъ сираче още тѣй крѣжко?...

Така унесенъ въ мисли, незабѣлѣзахъ че вратата се отключва и когато последната се отвори, видѣхъ че влиза стражаръ. Азъ скочихъ веднага на крака, но бѣхъ поваленъ веднага на земята отъ нѣколко удара въ главата. Последваха и други, придружени съ псувни и чувахъ викове: „българъ а?... българъ!“... Слѣдъ тая операция вратата се затвори и той си отиде заканително като ме изгледа.

Чудихъ се на особенитѣ чувства на този народъ, чудихъ се какъ е възможно да се нахвърлятъ върху човѣкъ, когото нито си виждалъ нѣждѣ, нито си чувалъ нѣкога за него по свѣта и единствената вина на когото е, че е българинъ, и че е ималъ нещастieto да попадне въ рѣцѣтъ на тѣхната полиция!... Слѣдъ откритиѣ загатката. Тая операция имала за цѣлъ да подготви почвата за по-сегнѣшнитѣ такива, да омечки атмосферата за апашкитѣ подвизи на сина на тая чудна нация на цивилизацията!

И наистина. Слѣдъ 1/2 часъ вратата се отвори наново, влѣзе, но вече тихо, сжщия стражаръ приближи се мълчаливо при мене и почна да ме „обискира“. Като не намѣри пари, взема ми запалката, кутията за цигари и часовника. За последния протестирахъ и заплашихъ, че ще се оплача въ Кюстенджа. Тогава той прибѣгна до друго срдѣство, вѣроятно да се не вдига шумъ, което азъ, наивния българинъ, хичъ не можехъ да прѣдвидя и се подадохъ. Каза ми, че ще ми го заплати. Поискахъ му 20 лева, като смѣтахъ, че тѣ могатъ да ми бждатъ много по-полезни, отъ колкото часовника. Той веднага се съгласи и азъ бѣхъ доволенъ, че получихъ 20 лева. Слѣдъ малко пакъ се яви и ми донесе едни скжсани панталони, съ заповѣдъ да му ги смѣня съ моитѣ такива, които бѣха здрави и почти нови. Отказахъ. Той повтори заповѣдта, излѣзе и ми каза че слѣдъ половинъ часъ ще дойде и смѣняването да е извършено. Отиде си. Азъ не смѣнихъ панталонитѣ си, защото незнаехъ какво ме очаква и неможехъ да се лиша отъ една тѣй необходима дрѣха.

Варненско Колоездачно на Н. В. ЦАРЬ БОРИСЪ III.
ДРУЖЕСТВО.

Обявление.

№ 55.

Обявява се на интересующитѣ, че на 22 юний т. год., отъ 10 до 12 часа прѣди обѣдъ въ колодрума отъ вѣнъ града ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ бюфета въ колодрума на колоездачното дружество за срокъ двѣ години начина отъ 1 юлий т. г.

Право участие на търга се иска 100 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се приглеждатъ всѣки день при касиера Руси Ивановъ подъ военния клубъ.

Прѣдседателъ: Д. М. Митевъ.
1—3 Секретаръ: Воденчаровъ.

Посрѣдническото и Информационно кжщо „СПОЛУКА“ София.

ул. „Бр. Миладинови“ № 36, бивше Информационно Бюро „Сполука“ първото единствено въ София Информационно Заведение, най добръ услужва на населението отъ провинцията:

1. Съ справки и ходотайства по заявления и прѣписки, подадени и заведени въ всички държавни и обществени учрѣждения въ столицата и слѣди бързото имъ уреждане.
2. Дава най-автентични свѣдѣния и уплътнения по всички видове Пенсии и дѣйствува за бързото имъ отпускане.
3. Дава адреси и свѣдѣния за фирми и лица въ България и странство; свѣдѣния за покупка и продажба на движими и недвижими имоти; купува и продава такива въ София и околността ѝ и информира нуждающитѣ се за пазарнитѣ цѣни.
4. Урежда всѣкакви смѣтки съ частни лица и държавни и обществени учрѣждения въ София

Работа бърза и акуратна. Такса 20—лева.
Всичко се адресува и изпраща до фирмата.

2—3

Д-ръ А. Етателовъ

приема болни отъ 1 — 4 часа слѣдъ обѣдъ

3—5

ул. Пирогска 19. (До печатница „Зора“).

Английски СИНЪ КАМЪКЪ
Съобщаваме, че продажбата на пристигналия прѣди нѣколко дни въ Варна съ парахода Selerno
Английски СИНЪ КАМЪКЪ 99/100%
въ оригинални бурета, отъ известната въ България
Английска фабрика: MC. KECNIE BROTHERS Ltd
Copper & Sulphate of Copper Manufactures WIDNES — LIVERPOOL
е възложено изключително на фирмата

Василевъ & Кожухаровъ

Централа ВАРНА. Клонове: София ул. „Московска“ 13 А.
и Габрово.

6 Телефони Варна 187, София 1568, Габрово 14. За телеграмм „Панко“.
Порѣчкитѣ се изпълняватъ веднага. Съ почитъ Марко Шехтеръ—София.

Гдѣ?! Въ хотелъ-ресторантъ „ПРЪСЛАВЪ“

Той е най-уреденъ готви се отъ прѣсни

и доброкачествени продукти,

натурални вина и ракии отъ прочутитѣ изби.

Закуски на скара. Чистота най-голѣма, прислуга бърза.

Цѣни най-износни.

5—5

Съдържателъ: СТЕФАНЪ ИВАНОВЪ.

Откри се „РЕСТОРАНТЪ“

ПРИ БЮФЕТА НА

МОРСКАТА ГРАДИНА

Кухня Българска и Французка, при най голѣма чистота.

Закуски на скара и винаги натурални напитки.

Сервиратъ се банкети свадби и угощения при споразумение.

Цѣни намалени

Прислуга най-акуратна.

5—5

Отъ Съдържателъ.

—Рекламата е душата на търговията!—

Печатница „Войниковъ“ — Варна.